

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivris Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

VI. De clerico ægrotante vel debilitato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63277)

dignitas, alibi personatus, pro diversa lo-
quendi consuetudine. *Panorm. in c. cum de
multa. num. 21.* ut supra dixi de sacrista, the-
saurario, & custode; nec non de beneficio,
præbenda, & titulo.

VI. De clerico egrotante vel debi-
litato.

Altera qualitas est infirmitas corporis,
propter quam quæri potest, an præben-
dam amittat; & si quidem clericus in levem
nec diuturnum morbum incidit, ut in febrim
tertianam, vel quartanam, nihil amittit, *cap. 1.*
Si vero morbo gravi & diuturno, vel perpe-
tuo laboret, ut lepra, apoplexia, paralyfi,
tunc ab administratione removetur, eique
coadjutor adjungitur, qui curam habeat ani-
marum. *c. 3. penult. & ultim. & Inf. lib. 6. c.*
an. utriusque autem de facultatibus Ecclesiæ
prospicitur. d. c. 3. & d. c. un. §. præsentis. De
præbendato & ejus qualitatibus hætenus.

VII. De institutionibus.

Secundo loco consideratur ipsa præbendæ
concessio, quæ vocatur institutio. *Inf. lib.*
9. de reg. jur. reg. 1. Nam institutio (ut opi-
nor) est dignitatis vel officii vel præbendæ
concessio. Quæ quidem vocatur institutio
corporalis. *Sup. de offic. archidiacon. c. 7. & in-*
stituta. Sup. de sentent. & re judic. c. cum
olim.